

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IACOB RUDA DOMNULUI LA PATRIARHIE

Duminică, 23 octombrie/5 noiembrie 2023, Patriarhia l-a prăznuit pe Sfântul slăvitul Apostol și Mucenic Iacob, Ruda Domnului și primul patriarh al Ierusalimului.

La această sărbătoare, întreaga Biserică, în special Biserica Ierusalimului, își amintește că Sfântul Iacob a fost fiul unei femei care fusese căsătorită anterior cu Iosif, logodnicul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, de aceea a fost numit și fratele Domnului. Datorită acestei relații după lege, Sfântul Iacob a fost numit ruda Domnului. Apostolul Pavel mărturisește și el acest lucru, spunând: „iar pe altul din apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului” (Gal. 1, 19). El era drept, un tip de virtute și sfințenie, numit și „hoblias”, adică drept și ocrotitor al poporului.

Sfântul Iacob a fost instalat de Domnul ca primul ierarh al Bisericii din Ierusalim, după cum spune Condacul său: „Cuvânt al lui Dumnezeu, Ucenic unul născut al Tatălui, s-a pogorât și a sălășluit aici în mijlocul nostru în zilele din urmă. Atunci te-a numit pe tine ca prim păstor al Ierusalimului cel sfânt și te-a făcut învățător al lui și chivernisitor credincios al înaltelor taine duhovnicești. Pentru aceasta, după cum se cuvine, o, minunatule Iacove, binecuvântatule Apostole, noi toți te lăudăm și te cinstim”.

Prin această autoritate care i-a fost dată, el a îndemnat cu multă evlavie Biserica din Ierusalim, și-a scris epistola sobornicească din Noul Testament și a fost calm, pașnic, prezentabil și iubit de toți locuitorii Ierusalimului. A prezidat primul Sinod Apostolic de la Ierusalim în anul 49 d.Hr. care a deschis porțile Bisericii către neamuri și l-a mărturisit pe Domnul ca Fiu al lui Dumnezeu, iar pentru aceasta conducătorii iudei l-au aruncat jos de pe aripa

Templului și l-au ucis în jurul anului 60 d.Hr. X. la o vârstă înaintată.

În cinstea sa, în Catedrala care îi poartă numele, adiacentă Frăției Sfântului Mormânt și Bisericii Învierii, a avut loc seara Vecernia, condusă de Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, iar dimineața, Dumnezeiasca Liturghie, la care au slujit ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei și Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Filomen al Pellei, ieromonahii de la Sfântul Mormânt, Arhimandritul Nectarie, Părintele Kamarasis, preoții slujitori ai Catedralei Sfântul Iacob, Părintele Farah Badour și Părintele Hader Baramki. Răspunsurile la strană au fost date de către Ierodiaconul Simeon împreună cu elevii Școlii Patriarhale de pe Sion, în dreapta, în limba greacă, iar în stânga, de către corul Bisericii condus de domnul Rimon Kamar, în limba arabă. La slujbă au participat membrii ai comunității ortodoxe din Ierusalim, călugări, călugărițe și câțiva pelerini rămași în Israel. Au fost prezenți și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos, și membrii ai Consulatului General al Greciei la Ierusalim.

Înainte de Sfânta Împărtășanie Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Și roada dreptății se seamănă întru pace de cei ce lucrează pacea” (Iacov 3,18), învață Sfântul Iacov Ruda Domnului. Roda duhovnicească a dreptății și a sfințeniei se seamănă întru pace și fără ceartă de cei care ascultă și transmit pacea și care sunt cu adevărat înțelepți și învățători făcători de pace.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Dreptului Apostol Iacov Ruda Domnului ne-a adunat pe toți astăzi în această Biserică care îi poartă numele, aflată lângă Sfântul Mormânt de viață primitor al Mântuitorului

nostru Iisus Hristos, ca să cinstim sfânta sa pomenire.

Sfântul Iacov a dobândit un loc deosebit în Sfânta Biserică a lui Dumnezeu și mai ales cea a Ierusalimului și pentru marea sa evlavie prin care s-a distins a primit numele de „Drept”.

Cu adevărat, Sfântul Iacov s-a arătat „stâlp al credinței și temelie a Bisericii” și aceasta pentru că epistola sa sobornicească îl arată ca „învățător cu mare autoritate între cititorii ei”. De altfel, participarea sa la Sinodul Apostolic de la Ierusalim și învățătura lui se referă la evanghelizarea neamurilor, adică a idolatrilor, și certifică autoritatea lui Iacov.

Sfântul Ioan Gură de Aur, tâlcuind faptul că Sfântul Iacov a vorbit în Sinod după ce au tăcut Barnaba și Pavel (Cf. Fapte 15,12), spune: „Acest Iacov era episcop Bisericii din Ierusalim, de aceea a vorbit la urmă. Aici s-au împlinit cuvintele: «din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot cuvântul» (Matei 18,16)”. Iar imnograful Bisericii, lăudând cuvântul de propovăduire al Sfântului Iacov, spune: „Întru toate marginile lumii a răsunat vestea cuvintelor tale prin care ne luminăm spre tot felul de faptă dumnezeiască și ne îndreptăm cu credință spre dumnezeiasca cunoștință a Treimii. Pentru aceasta te rugăm pe tine, roagă, ca un Ierarh, pe Iisus iubitorul de oameni, să mântuiască sufletele noastre”.

Sfântul Iacov Ruda Domnului cu îndrăzneală a propovăduit pe Domnul Iisus Dumnezeu Cuvântul și Făcătorul a toate, spunând că Dumnezeu Tatăl este unicul și înaltul izvor al oricărei luminări fizice sau etice: „Înțelepciunea oamenilor nu vine de sus, ci este pământească, trupească, demonică. (...) Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică. Și roada dreptății se seamănă întru pace de cei ce lucrează pacea.” (Iacov 3,17-18).

Cu alte cuvinte, roadele înțelepciunii lui Dumnezeu se dau prin puterea și harul lui Iisus Hristos. Între aceste roade bune se distinge roada dreptății. Această roadă nu este altceva decât pacea lui Hristos Care a zis: „Fără Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15,5).

De aceea și dumnezeiescul Pavel îndeamnă: „Fiți plini de roada dreptății, care este prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu” (Filipeni 1,11). Iar proorocul Isaia spune cu glas puternic: „Pacea va fi lucrul dreptății, roada dreptății va fi liniștea și nădejdea în veci de veci” (Isaia 32,17).

Dreptatea și pacea dintre oameni sunt în esență rod al harului lui Dumnezeu și al credinței în Hristos, potrivit mărturiei Psalmistului: „Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit” (Psalmul 84,12). De aceea, Sfântul Iacov, care a văzut cu ochii lui și a auzit cu urechile lui, adică a fost martor fizic al tainei bune credințe, al tainei dumnezeieștii economii cea în Hristos, vorbește despre Hristos Care a pășit pe calea dreptății și ne-a deschis și nouă drumuri drepte, dar, pe de altă parte, se întreabă de unde provin războaiele și conflictele dintre oameni:

„De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi? Oare, nu de aici: din poftele voastre care se luptă în mădularele voastre? Preadesfrânaților! Nu știți, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine deci va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu” (Iacov 4,1-4).

Explicând aceste cuvinte, Icumenie spune: „Sau nu știți că prietenia lumii vă înstrăinează de prietenia lui Dumnezeu și vă arată vrăjmași ai lui Dumnezeu? Sfântul Iacov numește aici lume orice viețuire materială, care este maica stricăciunii. Cel care se sârguiește a se împărtăși de ea, se face vrăjmaș al lui Dumnezeu”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, „prietenia lumii ne

înstrăinează de prietenia lui Dumnezeu". Și aceasta deoarece, potrivit Dreptului Iacov, Dumnezeu este cu totul lumină și din însăși voia Lui cea bună ne-a născut duhovnicește prin Evanghelie, care este cuvânt al adevărului, ca să fim între primele și cel mai de cinste făpturi ale lui alese și închinare lui Dumnezeu. „După voia Sa ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim începătură fapturilor Lui” (Iacov 1,18).

Să ne rugăm și noi cei care îl cinstim la acest praznic pe Sfântul Iacov Ruda Domnului și primul Ierarh al Ierusalimului ca, pentru rugăciunile lui către Domnul Dumnezeu nostru și ale Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, ca acest cuvânt al adevărului, adică al dumnezeieștii lumini, al dreptății și al păcii, să se sădească în inimile noastre ale tuturor și mai cu seamă în inimile și cugetele celor ce conduc lumea și încercata noastră regiune. Amin. La mulți ani binecuvântați cu pace!

După încheierea Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa și Sinodia, îmbrăcați cu veșmintele, au urcat la Patriarhie pe treptele străvechi ale Sfântului Iacov, cu icoana Sfântului, au trecut prin poarta Patriarhiei, unde au primit pâinile de binecuvântare din partea Monahiei Serafima, cea care este responsabilă de brutăria Patriarhiei.

În sala Patriarhiei, s-a înălțat o rugăciune, s-a cântat „Întru mulți ani!” Preafericirii Sale, apoi a urmat tratația și s-a împărțit coliva Sfântului Iacov. După aceasta Preafericirea Sa a rostit din nou o cuvântare:

„Veniți toți pe cel întâi pe scaun șezător, luminătorul Bisericii, cu sfințite cântări să mărim pe Iacov ca pe un Ierarh și dumnezeiesc propovăduitor, pe cel ce s-a numit drept cu adevărat”, exclamă imnograful lui.

Excelența voastră Domnule Consul General al Greciei Dimitrie Anghelosopulos,

Cinstiți Părinți și Frați,

Iubiți Frați în Hristos,

Sfânta Biserică a Ierusalimului cinstește astăzi slăvita pomenire a Sfântului Sfințit Mucenic și Apostol Iacov Ruda Domnului cel numit Drept.

Acest Sfânt Iacov, care se numește pe sine, în epistola sa, „robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos (Iacov 1,1), a fost numit episcop al Ierusalimului și a fost chemat la vrednicia de Apostol de către Domnul Însuși. Astfel, Sfântul Iacov se arată călăuzitor al întregii vieți duhovnicești, al transformării și organizării Bisericii Ierusalimului care, ca mamă a Bisericilor din întreaga lume, a fost prototip pentru fiecare Biserică în parte. Aceasta o mărturisește adresarea cu mare autoritate apostolică din epistola sa sobornicească, către „cele douăsprezece seminții, care sunt în împrăștiere”, ale iudeilor care au crezut în Hristos.

Dumnezeiescul Iacov, care a fost numit de către Tatăl lui Dumnezeu Cuvântul cel Unul Născut, cel dintâi Ierarh, păstor, învățător și iconom credincios al tainelor duhovnicești, a devenit piatra de temelie a lucrării apostolice – „piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos” (Efeseni 2,20) – a Bisericii Ierusalimului și cinstita prăznuire a Sfântului Iacov se referă la Tronul patriarhal apostolesc al Bisericii Sionului al cărui slujitor și urmaș al Sfântului Iacov Ruda Domnului este Smerenia noastră.

Pentru aceasta am coborât, însoțiți de cinstiți membrii Arhieriei, Preoți și ierodiaconi, în Biserica Sfântului Iacov unde am săvârșit slujba patriarhală a marii Taine a dumnezeieștii Euharistii spre slava și cinstea Sfântului și Dreptului Iacov cel prăznuit astăzi, care prin sângele lui, s-a făcut împreună Mucenic cu Mântuitorul nostru Hristos cel răstignit.

Praznicul de astăzi al pomenirii Sfântului slăvitului Apostol

Iacov Ruda Domnului și primul Ierarh al Bisericii Ierusalimului, care se referă la Tronul și rânduiala Bisericii noastre, constituie o mărturie nemincinoasă a continuității apostolice neîntrerupte, pecetluite în persoana fiecărui Întâi-stătător al Bisericii Ierusalimului, precum și a prezenței rugătoare neîntrerupte a tagmei Râvnitorilor, adică a cinstitei noastre Obști Aghiotafite și a credincioșilor noștri Elini-Ortodocși bine-credincioși bine înrădăcinați în Țara Sfântă.

Pe acest mare Apostol și Mucenic al iubirii lui Hristos să-l rugăm strigând: Izbăvește de toată mâhnirea de acum și cea care va să vie de pe urma conflictelor de război din regiunea noastră și dăruiește nouă și întregii lumi dreptate și roada ei care este pacea.

La mulți ani cu pace! Amin.

Din partea Secretariatului General